

periode er lidt længere end for offentlige stillinger i almindelighed.

Derudover er biskopperne pålagt i hvert enkelt tilfælde at overveje, om præstestillinger bør opslås uændret eller om omstruktureringer eller omstruktureringer er fornødne. Kirkeministeriet har derfor ikke givet særlige pålæg med hensyn til forsinkelse af opslag af besparelshensyn, men alene lagt sædvanlige bevillingsforudsætninger ind i den årlige finanslovsprocedure.

Det skal herunder bemærkes, at Kirkeministeriet i forbindelse med de årlige regnskabsmæssige forklaringer lige såvel skal give forklaring på mindreforbrug på en given finanslovs-konto som på et merforbrug.

For god ordens skyld kan det oplyses, at ministeriet er bekendt med, at flere biskopper har anvendt den førnævnte vikarbevilling til oprettelse af faste hjælpepræstestillinger, hvilket kan øge presset på de øvrige i stiftet ansatte præster i forbindelse med længerevarende vakancer.

Spm. nr. S 513

Til miljø- og energiministeren (23/11 98) af:
Søren Kolstrup (EL):

»Er det i overensstemmelse med den danske regerings vurdering, når det i Kommissionens rapport til Rådet om harmoniseringsbehovene inden for vedvarende energi er anført, at eldirektivets § 8, stk. 3, vedrørende forrang for vedvarende energi og el fra kombineret kraftvarme ikke omfatter salget af denne strøm, hvorved forrangen til lastfordelingen bliver meningsløs?«

Begrundelse

I Kommissionens rapport til Rådet om harmoniseringsbehovene inden for vedvarende energi, som netop er omdelt til Europaudvalget (info-note I 32), er angående eldirektivets § 8, stk. 3, om forrang til lastfordeling for vedvarende energi og el fra kombineret kraftvarme anført, at »det bør imidlertid bemærkes, at direktivet begrænser sig til favoriserende lastfordeling. Det indeholder ingen ordninger for direkte eller indirekte støtte til vedvarende energikilder, og det giver ikke i sig selv medlemsstaterne mulighed for at tillade TSO (det vil

sige transmissionsoperatøren) at forpligte kunderne til at købe »deres« andel af den vedvarende energi – hverken direkte eller ved hjælp af afgifter eller grønne certifikater.«

Spørgeren undrer sig så over, hvorledes lastfordelingsforrangen konkret giver sig udslag i en fordel for den vedvarende energi og for den strøm, der er produceret som led i kombineret el og varme produktion, idet regeringen tidligere netop har påpeget, at en af de danske sejre ved vedtagelsen af eldirektivet netop var, at disse elproduktioner var sikret en forrang.

Svar (3/12 98)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Bestemmelsen i eldirektivets § 8 stk. 3, hvorefter bl.a. vedvarende energi og kraftvarme kan gives forrang i lastfordelingen, er en undtagelse til hovedreglen i § 8 stk. 2, som fastslår, at lastfordelingen sker efter objektive kriterier, hvor der navnlig lægges vægt på økonomiske forhold. Bestemmelsen i § 8 stk. 3 kan således sikre, at producenter af vedvarende energi og kraftvarme vil være garanteret kapacitet i transmissionsnettet forud for konventionelle producenter, men den sikrer derimod ikke i sig selv producenterne særligt gunstige afregnings- og afsætningsvilkår.

Bestemmelsen skal imidlertid ses i sammenhæng med direktivets § 3 stk. 2, som åbner mulighed for at medlemsstaterne kan give vedvarende energi og kraftvarme en fortrinsstilling med hensyn til afregnings- og afsætningsvilkår. Efter denne bestemmelse kan elsektoren pålægges forpligtelser til offentlige tjenester som bl.a. kan vedrøre miljøbeskyttelse. Forpligtelserne skal være i overensstemmelse med traktaten, hvilket i praksis især indebærer, at disse holdes indenfor rammerne for lovlig statsstøtte.

Reglerne i elforsyningsloven om forbrugeres købspligt for vedvarende energi, som afregnes til særlig fastsat pris, og kraftvarmebeskyttelsen, er blevet godkendt af EU-Kommissionen.

Jeg finder det i øvrigt positivt, at Kommissionen nu har taget skridt til at udarbejde et forslag til direktiv om adgang for elektricitet fra vedvarende energianlæg til det indre marked for elektricitet, jf. min besvarelse af spørgsmål S 514 og S 515.